

Bijdrage Mr Olga Scheltema- de Nie
Voorzitter Veterinair tuchtcollege

POM or non-POM, that's the question to day.

Ik hoop dat U na alle belangwekkende informatie die de vorige sprekers tot U hebben doen komen, al een stuk verder bent bij het beantwoorden van de vraag. Want van mij krijgt U het antwoord daarop niet.

Spreek tot U **als Vz van het VTC**.

Het tuchtcollege is krachtens de Wet uitoefening diergeneeskunde art. 14 gehouden de zorgvuldige uitoefening van de diergeneeskunde door dierenartsen te bewaken. De bevoegdheid is zeer ruim omschreven en wordt ingevuld door de jurisprudentie van het vtc en het beroepscollege. En daar verandert de EU richtlijn en de implementatie daarvan hoe dan ook in of ter uitvoering van de Wet op de diergeneesmiddelen op zich niets aan. De WUD blijft onze basis.

Diergeneesmiddelen

Volgens de MvT bij die wet vormt het toedienen van diergeneesmiddelen aan dieren een belangrijk onderdeel van de uitoefening van de diergeneeskunde door dierenartsen. In het belang van het welzijn van de dieren maar zeker ook en niet in de laatste plaats omdat daarbij ook de voedselveiligheid en de volksgezondheid in het geding kunnen zijn. Daar betreft het dan specifiek voedselproducerende dieren.

Het VTC beoordeelt of de dierenartsen zich houden aan de vigerende wetgeving ten aanzien van het voorschrijven en toepassen van diergeneesmiddelen in het algemeen en in het bijzonder ten aanzien van geneesmiddelen die onder het kanalisatieregime vallen. Dat zijn dus de zg **UDA en UDD** middelen. De eerste vereisen een duidelijk recept van de dierenarts. Die mag dat ook niet zomaar doen, moet een bedrijfsbezoek hebben afgelegd en gericht voorschrijven. Postorderachtig handelen wordt dan ook streng bestraft. Dosering moet op het aantal dieren en de te bestrijden kwaal zijn afgestemd. Voorraden UDA bij veehouders mogen niet. Voor de zg. UDD middelen geldt bovendien dat de dierenarts deze middelen in principe zelf moet toedienen. Enten van 500 schapen in tien minuten wordt als niet geloofwaardig bestempeld.

Ook rusten op de dierenarts duidelijke administratieve verplichtingen en moeten de logboekformulieren aangeven wat er precies is gebeurd.

Het kan zijn dat er **geen geregistreerd** middel voor de kwaal van de betreffende diersoort is geregistreerd. In dat geval houden wij natuurlijk terdege rekening met het feit dat er ook een uitzonderingsmogelijkheid is overeenkomstig de zogenaamde cascade, volgens welke kan worden afgeweken van het verbod om een niet-geregistreerd diergeneesmiddel toe te passen. Er moet sprake zijn van een diergeneeskundige noodzaak bij het niet kunnen toepassen van diergeneesmiddelen.

Dan treedt de beslisboom in werking (cascaderegeling). Is voor dezelfde of andere kwaal bij een andere diersoort dan wel bij dezelfde diersoort voor een andere kwaal wel een geregistreerd medicijn beschikbaar, dan dat medicijn toepassen. Zoniet dan zoeken naar andere geneesmiddelen die ingevolge de wet op de Geneesmiddelenvoorziening zijn toegelaten dan wel een in een andere EU-lidstaat geregistreerd diergeneesmiddel. Bij ontbreken daarvan kan worden overgaan naar het voorschrijven van magistraal bereide diergeneesmiddelen.

Klachtprocedure

Het VTC kan alleen maar oordelen als er eerst een klacht is ingediend, hetzij door de eigenaar van een dier dan wel door de klachtambtenaar, die zich veelal baseert op processen verbaal van de AID. Dit laatste is bij klachten over het onjuist beleid tav diergeneesmiddelen vrijwel altijd het geval.

Bij de **kleine huisdieren** komt verkeerd voorschrijven door de dierenarts wel voor en beklagt de eigenaar van het dier zich daarover, maar de grote zaken gaan toch vrijwel alle over het onjuist inzetten van diergeneesmiddelen tbv **landbouwhuisdieren**. Daarover wordt een klacht ingediend door de klachtambtenaar.

Door betrokken eigenaren – veehouders iha - wordt niet geklaagd. Integendeel, zij sporen de dierenartsen vaak direct of indirect aan tot onwettig gedrag (kosten!!!) Als hij het niet doet, dan een andere collega wel. Concurrentieproblemen liggen op de loer.

Maar de dierenarts mag zich niet laten verleiden. Doet hij/ zij dat toch dan is er sprake van slecht diergeneeskundig handelen en beschaamt hij het vertrouwen dat de overheid in de beroepsgroep stelt bij het bewaken van oa de voedselveiligheid. Het VTC oordeelt streng. Verhoudingsgewijs hoge boetes en in uitzonderlijke gevallen zelfs schorsing of ontzetting uit de functie. Dierenartsen behoren zich aan de wet te houden.

Over veehouders oordeelt het college niet, dat ligt bij de gewone rechter.

Tot Uw geruststelling;

Als de wetgeving en uitvoeringsbesluiten als gevolg van EU regelgeving worden gewijzigd, zal VTC zich natuurlijk aan die nieuwe regelgeving gaan houden. Maar tot die tijd blijft het bij het oude, het college mag er niet op vooruitlopen.